

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในประเทศไทย รัฐบาลถือว่าปัญหาการจัดการมูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาลเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของประเทศ เนื่องจากมูลฝอยติดเชื้อสามารถแพร่กระจายเชื้อและส่งผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชน อีกทั้งมีวิธีการจัดการที่ยุ่งยากและซับซ้อน ดังนั้นรัฐบาลจึงได้วางนโยบายเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ โดยบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสาธารณสุขฉบับที่ 7 และ 8 ซึ่งได้กำหนดแผนงานในการแก้ไขปัญหามูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาล โดยให้กองอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดให้มีช่างงานในส่วนภูมิภาค ทั้งนี้การดำเนินการได้แก่ การพัฒนาองค์กร การพัฒนาบุคลากร การจัดหาอุปกรณ์ในการดำเนินการ จัดทำคู่มือปฏิบัติการ ตลอดจนการควบคุมการกำจัดของเสียในสถานพยาบาลเอกชนหลายแห่ง การสร้างเตาเผามูลฝอยติดเชื้อและควบคุมการทำงานของเตาเผามูลฝอยติดเชื้อเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ และมลพิษในสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังมีการให้ความรู้ข้อมูลแก่ประชาชนเพื่อสร้างความร่วมมือของชุมชนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพปัญหาในปัจจุบัน (คณะกรรมการวางแผนพัฒนาสาธารณสุข, 2535)

จากรายงานของ (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2532) พบว่าปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ ซึ่งถือเป็นขยะอันตรายอย่างหนึ่งคือ ประการที่หนึ่งไม่มีการแยกมูลฝอยติดเชื้อออกจากมูลฝอยไม่ติดเชื้อ ประการที่สอง ไม่มีการนำมูลฝอยติดเชื้อมาฆ่าเชื้อโรคก่อนนำไปทิ้ง และประการสุดท้ายประชาชนที่ค้ำของมูลฝอยจะเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เมื่อมีปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เพิ่มมากขึ้นแต่มีการทิ้งและการเก็บรวบรวมที่ขาดประสิทธิภาพย่อมก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพประชาชน โดยทั่วไปแล้วการจัดการมูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาลจะต้องมีวิธีการคัดแยก เก็บรวบรวมการลำเลียงขนส่ง และการกำจัดที่เฉพาะแตกต่างออกไป ขึ้นอยู่กับชนิดและลักษณะของมูลฝอยชนิดนั้น ๆ ซึ่งมูลฝอยจากสถานพยาบาลนั้นเป็นมูลฝอยที่อันตรายบางส่วนประกอบด้วยเชื้อโรคนานาชนิดหากเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการมูลฝอยยังมีทัศนคติและพฤติกรรมในการจัดการหรือการกำจัดที่ไม่ถูกวิธีแล้ว มูลฝอยจากสถานพยาบาลเหล่านี้

ก็จะเป็นตัวแพร่กระจายเชื้อโรคจากสถานพยาบาลสู่สาธารณะ ทำให้เกิดการระบาดของโรคได้ (ศิวาพร ศวเวช, 2536 อ้างใน ปิระนันท์ สุนทรไชยา, 2541) ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ร้อยละ 70-90 ของมะเร็งมีสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อม (Environmental Protection, 1979)

จากการศึกษาปริมาณของเสียที่อันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งประเทศ โดยบริษัท Engineering Science ซึ่งได้รายงานไว้ใน “The National Hazardous waste Management Science ในปี พ.ศ. 2532 ได้ระบุว่าในปี พ.ศ. 2535 จะมีของเสียอันตรายเกิดขึ้นทั่วประเทศและจากทุกกิจกรรมรวมประมาณปีละ 1,000,000 ตัน และได้พยากรณ์ว่าในปี พ.ศ. 2544 จะมีของเสียอันตรายเกิดขึ้นถึงปีละ 2.8 ล้านตัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ปริมาณของเสียอันตรายแยกตามกลุ่มแหล่งกำเนิด ในปี พ.ศ. 2534 2539 และ 2544

แหล่งกำเนิด	ปริมาณของเสียอันตราย (ตัน/ปี)		
	2534	2539	2544
อุตสาหกรรมการผลิต (manufacturing)	157,058	272,272	433,609
กิจการถ่านหินและถ่านหิน	1,278	1,854	2,477
กิจการปิโตรเลียม	3,914	7,032	11,813
ถลุงโลหะ	521,508	922,893	1,620,190
พาณิชย์/บริการ	78,479	141,681	257,679
เดินเรือ/ท่าเรือ	75,849	134,228	235,644
โรงพยาบาลและห้องวิเคราะห์	76,078	123,219	200,699
ขยะชุมชน	11,789	19,090	31,093
เกษตรกรรม	6,687	11,835	20,776
รวม	932,638	1,634,104	2,813,980

ที่มา : ข้อมูลจากการปรับปรุง ค่าของ Engineering Science /USTDP Study 1989

การศึกษาเรื่องการจัดทำแผนการจัดการกากของเสียอันตรายของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมได้คาดการณ์ว่าปี พ.ศ. 2534 จะมีของเสียที่เป็นอันตรายเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งประเทศประมาณ 1.28 ล้านตัน/ปี ในจำนวนนี้เป็นของเสียประเภทกากตะกอนของแข็งที่มีสารโลหะประมาณ 57.35% ส่วนที่เหลือได้แก่ กากน้ำมันที่มีฤทธิ์เป็นกรดหรือด่างและมูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาลและอื่น ๆ ซึ่งจะเกิดเป็น 2.2 ล้านตัน ในปี

พ.ศ. 2539 และ 3.7 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2544 ซึ่งพบว่าของเสียอันตรายที่เป็นพวกมูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาลมีถึง 6% ของปริมาณของเสียอันตรายทั้งประเทศ

จากการสำรวจปริมาณมูลฝอยติดเชื้อทั้งประเทศของกรมควบคุมมลพิษในปี พ.ศ. 2536 พบว่ามีมูลฝอยติดเชื้อเฉลี่ย 0.26 – 0.38 กิโลกรัม / เตียง / วัน และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทำการสำรวจปริมาณมูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาล 183 แห่ง ซึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลพบว่า มูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาลเหล่านี้มีปริมาณรวมทั้งสิ้นวันละ 18.33 ตัน หรือประมาณ 0.65 กิโลกรัม / เตียง / วัน (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2532) สำหรับภาคเหนือตอนบนมีการศึกษาถึงปริมาณมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลถ้าพบว่ามีประมาณ 225 กิโลกรัม / วัน หรือ 0.32 กิโลกรัม / เตียง / วัน

(สุมาลี บุตรพงศาพันธ์, 2538 อ้างใน เชาฐพันธุ์ ภาพแก้ว และคณะ, 2538) ได้ทำการศึกษาถึงการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในสถานอนามัย โดยได้ศึกษาในสถานอนามัยในจังหวัดเขต 9 (พิษณุโลก, แพร่, น่าน, พิจิตร, เพชรบูรณ์, อุตรดิตถ์) พบว่าอัตราการเกิดมูลฝอยติดเชื้อของสถานอนามัยขนาดทั่วไปและขนาดใหญ่ มีปริมาณ 0.21 และ 0.58 กิโลกรัม / วัน

ตารางที่ 1.2 แสดงการคาดการณ์ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาลของรัฐทั่วประเทศ

พื้นที่	จำนวน สถานพยาบาล	จำนวน เตียง	อัตราการเกิดมูลฝอย ติดเชื้อ กก. / เตียง - วัน	ปริมาณมูลฝอย ติดเชื้อตัน / วัน
กทม.	43	24148	0.27	6.51
ภูมิภาค				
ภาคกลาง (24 จังหวัด)	212	23492	0.26	6.11
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (27 จังหวัด)	280	16531	0.38	6.28
ภาคเหนือ (17 จังหวัด)	175	12890	0.3	3.88
ภาคใต้ (14 จังหวัด)	152	10457	0.28	2.93
รวม	862	87.518	-	25.71

ตารางที่ 1.3 แสดงการคาดการณ์ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาลของรัฐทั่วประเทศ
จนถึงปี 2550

ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อรายวัน (ตัน / วัน)						
พ.ศ.	กทม	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	รวม
2535	5.26	4.79	4.01	5.7	2.84	22.60
2540	7.13	6.49	5.43	7.73	3.85	30.62
2545	9.66	8.79	7.36	10.46	5.22	41.49
2550	13.09	11.91	9.97	14.17	7.07	56.21
รวม	35.14	31.98	26.77	38.05	18.98	150.92

ตารางที่ 1.4 แสดงข้อมูลผลการสำรวจการจัดการมูลฝอยของสถานพยาบาล : ภาคเหนือ

โรงพยาบาล	จำนวน เตียง	อัตราการเกิดมูลฝอย (กก. / เตียง / วัน)		หน่วยงานกำจัดมูลฝอย	
		ติดเชื้อ	ทั่วไป	ติดเชื้อ	ทั่วไป
1. พระยุพราชตะพานหิน	90	0.09	1.48	เตาเผา	เทศบาล
2. ลำปาง	752	0.21	0.86	เตาเผา	เทศบาล
3. สวรรคโลก – สุโขทัย	90	0.63	3.75	เทศบาล	เทศบาล
4. ชุมชนพบพระ – ดาก	10	0.25	1.25	ฝังในหลุม	ฝังในหลุม
5. ป่าซาง – ลำพูน	30	0.45	1.82	เตาเผา	เตาเผา
6. คลองขลุง - กำแพงเพชร	30	0.74	2.22	เตาเผา	เตาเผา
7. อุทัยธานี	300	0.78	1.95	เทศบาล	เทศบาล
8. แจ้ห่ม – ลำปาง	30	0.83	4.16	เตาเผา	เตาเผา
9. เชียงรายประชานุเคราะห์	720	0.24	0.83	เตาเผา	เทศบาล
10. น่าน	420	0.25	1.26	เตาเผา	เทศบาล
11. สวรรค์ประชารักษ์	660	0.15	0.67	เทศบาล	เทศบาล
12. นครพิงค์ – เชียงใหม่	256	0.05	0.14	เผาเอง	เทศบาล
13. พุทธชินราช	793	0.42	1.39	เทศบาล	เทศบาล
เฉลี่ย	-	0.3	1.12	-	-

โรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้างเป็นโรงพยาบาลชุมชนขนาด 30 เตียง มีผู้มาใช้บริการด้านสุขภาพ เฉพาะแผนกผู้ป่วยนอกเฉลี่ยวันละ 104 รายและจำนวนผู้ป่วยในเฉลี่ยวันละ 8 คน (โรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง, 2544)

จากการสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง มีการจัดการรวบรวม แบ่งเป็น 3 เขต ดังนี้คือ เขตที่ 1 คือการจัดการมูลฝอยติดเชื้อจากบริเวณอาคารกลุ่มงานผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน กลุ่มงานทันตกรรม กลุ่มงานชันสูตร และกลุ่มงานผู้ป่วยนอก ซึ่งเป็นหน้าที่ของคณงานของแต่ละกลุ่มงานดังกล่าวเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรวบรวมและขนย้ายไปยังที่พักรวมของโรงพยาบาล เขตที่ 2 คือบริเวณอาคารกลุ่มงานห้องรอกคลอดและห้องคลอด กลุ่มงานสุขาภิบาลและป้องกันโรค และกลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพซึ่งเป็นหน้าที่ของคณงานของแต่ละกลุ่มงานดังกล่าวเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ รวบรวมและขนย้ายไปยังที่พักรวมของโรงพยาบาล เขตที่ 3 คือบริเวณอาคารกลุ่มงานผู้ป่วยในซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ดูแลระบบเตาเผาเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ รวบรวมและขนย้ายไปยังที่พักรวมของโรงพยาบาล ทั้ง 3 เขตคือทุกกลุ่มงานจะจัดเก็บ รวบรวมและขนย้ายมูลฝอยติดเชื้อไปยังที่พักรวมของโรงพยาบาล เป็นหน้าที่ของคณงานแต่ละกลุ่มงานและการขนย้ายจากที่พักรวมไปยังเตาเผาเป็นหน้าที่รับผิดชอบของผู้ดูแลระบบเตาเผาของโรงพยาบาล โดยโรงพยาบาลมีการจัดการมูลฝอยติดเชื้อเอง ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างปี 2538 เตาเผาขนาด 25 กิโลกรัม/ชั่วโมง แบบก่อสร้าง IC - 08 ลักษณะเตาเผา ประตูป้อนมูลฝอยด้านบน หัวเผามีเฉพาะหัวเผามูลฝอย ไม่มีหัวเผาควันตำแหน่งตั้งน้ำมันภายในอาคารเตาเผา จากการดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง พบว่า บริเวณก่อสร้างที่พักรวมอยู่ใกล้กับกลุ่มงานหน่วยจ่ายกลางเพียงประมาณเพียง 15 เมตร ก่อสร้างด้วยอิฐบล็อกขนาดกว้าง 1 เมตร ยาว 2 เมตร ไม่มีหลังคาฝนตกน้ำฝนชะล้างมูลฝอยลงสู่ระบบคลองชลประทาน และเวลากลางวัน แดดร้อนจัด ๆ มูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยติดเชื้อจะส่งกลิ่นเหม็นรบกวนบุคลากรของกลุ่มงานหน่วยจ่ายกลางและการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อด้วยระบบเตาเผาของโรงพยาบาล ปล่อกลิ้นคว้นรบกวนบุคลากรและผู้มารับบริการ ยังอาคารกลุ่มงานห้องรอกคลอดและห้องคลอด และกลุ่มงานทันตสาธารณสุข และเจ้าพนักงานของที่ว่ากรอำเภอโพธิ์ประทับช้างที่ใกล้เคียงกับโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง

มูลฝอยที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง ส่วนหนึ่งเป็นมูลฝอยที่เกิดจากคนไข้ สิ่งของเครื่องใช้ของคนไข้ สารเคมี อุปกรณ์วัสดุจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจรักษาโรค มูลฝอยเหล่านี้ถือว่าเป็นประเภทหนึ่งในมูลฝอยเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของบุคลากรในโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการมูลฝอยตลอดถึงประชาชนผู้มาใช้บริการเนื่องจาก

มูลฝอยเหล่านี้เป็นมูลฝอยที่อาจจะมีการติดเชื้อโรคหรือมีพยาธิสภาพเป็นมูลฝอยที่เป็นสารเคมีหรือปนเปื้อนสารเคมีเป็นมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารกัมมันตภาพรังสีหรือเป็นมูลฝอยที่อาจก่อให้เกิดอันตรายด้านอื่น ๆ ได้ เช่น ของมีคม ภาชนะมีแรงดัน เป็นต้น นอกจากผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยแล้ว มูลฝอยเหล่านี้ยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งในแง่ภูมิทัศน์ มลพิษทางอากาศ ดินและน้ำ อีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาหาแนวทางการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้างว่ามีระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างไร มีขั้นตอนการดำเนินงานอย่างไรเป็นไปตามมาตรฐานกำหนดไว้หรือไม่มีผลกระทบต่อการจัดการมูลฝอยติดเชื้อมีอะไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้ผลการวิจัยที่ได้จะใช้เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน ได้นำผลการวิจัยที่ได้ไป ทบทวนหาแนวทางแก้ไขใช้เป็นนโยบายหรือมาตรการของโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง ในการจัดการดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างเป็นระบบที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการป้องกันอันตรายที่เกิดต่อผู้มีหน้าที่ในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อต้องไม่ส่งผลกระทบต่อด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน ต่อด้านสภาพสิ่งแวดล้อม และต่อด้านเศรษฐกิจของโรงพยาบาล

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อใน โรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง
- 2) เพื่อศึกษาผลกระทบจากการจัดการมูลฝอยติดเชื้อใน โรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง
- 3) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการมูลฝอยติดเชื้อใน โรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1) **ขอบเขตพื้นที่** การศึกษาครั้งนี้สนใจศึกษาแนวทางการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้างจังหวัดพิจิตร เหตุผลในการเลือกพื้นที่ดังกล่าว เนื่องจากเป็นสถานที่ปฏิบัติงานของผู้ศึกษาเอง

2) ขอบเขตเนื้อหา

2.1) บริบทของโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง

2.2) ระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อใน โรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้างเกี่ยวกับการคัดแยก รวบรวม ขนย้าย และการกำจัด

2.3) ผลกระทบจากการจัดการมูลฝอยติดเชื้อเกี่ยวกับด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ

2.4) แนวทางการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง

3) **ขอบเขตของประชากร** การศึกษารั้งนี้ผู้ศึกษาเลือกประชากรแบบเฉพาะเจาะจง โดยมุ่งเน้นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการคัดแยก การรวบรวม การขนย้าย การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ จำนวน 8 กลุ่มงาน คือ กลุ่มงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน กลุ่มงานทันตสาธารณสุข กลุ่มงานชันสูตร กลุ่มงานผู้ป่วยนอก กลุ่มงานรอกคลอดและคลอด กลุ่มงานสุขาภิบาลและป้องกันโรค กลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ กลุ่มงานผู้ป่วยใน และผู้ดูแลระบบเตาเผาโรงพยาบาล โดยการสัมภาษณ์ จำนวน 44 ราย ด้วยตนเองทุกรายและสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

4) **ขอบเขตเวลา** ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2543 ถึงวันที่ 7 กันยายน 2544

1.4 นิยามศัพท์

มูลฝอยติดเชื้อ หมายถึงมูลฝอยติดเชื้อที่มีเชื้อโรค (Pathogens) ที่มีความเข้มข้นหรือจำนวนที่มากพอเมื่อสัมผัสแล้วสามารถทำให้เป็นโรคได้ มูลฝอยประเภทนี้รวมถึงที่เพาะเชื้อ (Cultures) และเชื้อโรค (Infectious agents) จากห้องปฏิบัติการมูลฝอยจากการผ่าตัดการตัดชิ้นเนื้อในผู้ป่วยติดเชื้อ

โรงพยาบาลชุมชน หมายถึง โรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง ที่เป็นสถานบริการสาธารณสุขของรัฐที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ระดับอำเภอมีหน้าที่ในการรักษาพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพ และป้องกันโรคแก่ประชาชนทั่วไปที่มีเตียงผู้ป่วยค้างคืนขนาด 30 เตียง

ระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ หมายถึง การปฏิบัติและควบคุมดูแลป้องกันมูลฝอยติดเชื้อ ซึ่งประกอบด้วยปฏิบัติ 4 ขั้นตอน คือ การแยก การรวบรวม การขนถ่าย และการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้างให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

ที่มาและลักษณะของมูลฝอย หมายถึงประเภทของมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยติดเชื้อ และปริมาณของมูลฝอยที่มีแหล่งที่ก่อให้เกิดมูลฝอยติดเชื้อจากการให้บริการผู้ป่วยของโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง ได้แก่ กลุ่มงานผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน กลุ่มงานผู้ป่วยนอก กลุ่มงานชันสูตร กลุ่มงานทันตสาธารณสุข กลุ่มงานรอกคลอดและคลอด กลุ่มงานสุขาภิบาลและป้องกันโรค กลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ กลุ่มงานผู้ป่วยใน

บริบท หมายถึง สภาพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ได้แก่ ระบบคนของโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง ระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาล การชี้แจงทำความเข้าใจคนที่เกี่ยวข้อง การควบคุม / การจัดการและอุปกรณ์

ผลกระทบ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในโรงพยาบาลโพธิ์-
ประทับช้างแล้วส่งผลกระทบต่อด้านสุขภาพของบุคลากรของโรงพยาบาล และประชาชนที่อยู่รอบ ๆ
บริเวณโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง ด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ
ด้านสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสภาวะมลพิษทางอากาศ ดิน น้ำ ของบริเวณโรงพยาบาลและพื้นที่ชุมชน
รอบ ๆ บริเวณโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง

แนวทางการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ หมายถึง ระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างยั่งยืน
ตามสภาพของมูลฝอยติดเชื้อในโรงพยาบาลโพธิ์ประทับช้าง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University